

21

Αποκάλυψη 21:1 Και είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.

2 Κι εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της.

3 Και άκουσα μια δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Να, η σκηνή του Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους, κι αυτοί θα είναι λαοί του, κι αυτός ο Θεός θα είναι μαζί τους ο Θεός τους.

4 Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν.

5 Κι αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Να, κάνω καινούργια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά.

6 Και μου είπε: Πραγματοποιήθηκε· εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θα δώσω σ' αυτόν που διψάει από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν.

7 Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα, και θα είναι σ' αυτόν Θεός, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος.

8 Ενώ οι δειλοί και άπιστοι και μολυσμένοι με βδελύγματα και φονιάδες και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτρες, και όλοι οι ψεύτες, θα έχουν τη μερίδα τους μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.

9 Και ήρθε σε μένα ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες, που ήσαν γεμάτες από τις επτά τελευταίες πληγές, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας: Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου.

10 Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό,

11 η οποία είχε τη δόξα του Θεού· και η λαμπρότητά της ήταν όμοια με πολύτιμη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη, που κρυσταλλιάζει.

12 Και είχε μεγάλο και ψηλό τείχος· είχε και 12 πυλώνες, και στους πυλώνες 12 αγγέλους, κι επάνω γραμμένα ονόματα που είναι των 12 φυλών των γιων του Ισραήλ.

13 Προς ανατολάς, πυλώνες τρεις, προς βορράν, πυλώνες τρεις, προς νότον, πυλώνες τρεις, προς δυσμάς, πυλώνες τρεις.

14 Και το τείχος της πόλης είχε 12 θεμέλια, και μέσα σ' αυτά τα ονόματα των 12 αποστόλων του Αρνίου.

15 Κι αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε ένα χρυσό καλάμι, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της και το τείχος της.

16 Και η πόλη είναι τετράγωνη, και το μήκος της είναι τόσο όσο και το πλάτος· και μέτρησε την πόλη με το καλάμι, μέχρι 12.000 στάδια· το μήκος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα·

17 και μέτρησε το τείχος της, 144 πήχες, σύμφωνα με το μέτρο του ανθρώπου, δηλαδή, του αγγέλου.

18 Και η εσωτερική δομή του τείχους της ήταν ίσπης· και η πόλη ήταν από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί.

19 Και τα θεμέλια του τείχους της πόλης ήσαν κοσμημένα με κάθε πολύτιμη πέτρα· το πρώτο θεμέλιο ίσπης· το δεύτερο, ζαφείρι· το τρίτο, χαλκηδόνιος· το τέταρτο, σμαράγδι·

20 Το πέμπτο, σαρδόνυχας· το έκτο, σάρδιο· το έβδομο, χρυσόλιθος· το όγδοο, βήρυλλος· το ένατο, τοπάζι· το δέκατο, χρυσόπρασος· το ενδέκατο, υάκινθος· το δωδέκατο, αμέθυστος.

21 Και οι 12 πυλώνες ήσαν 12 μαργαριτάρια, κάθε ένας από τους πυλώνες ήταν από ένα μαργαριτάρι· και η πλατεία της πόλης ήταν από καθαρό χρυσάφι, σαν διαφανές γυαλί.

22 Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.

23 Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε το φεγγάρι, για να φέγγουν μέσα σ' αυτή· επειδή η δόξα του Θεού τη φώτισε, και ο λύχνος της είναι το Αρνίο.

24 Και τα έθνη όσων σώζονται θα περπατούν μέσα στο φως της· και οι βασιλιάδες της γης φέρνουν τη δόξα και την τιμή τους σ' αυτή.

25 Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν την ημέρα· επειδή, νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί.

26 Και σ' αυτή θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών.

27 Και μέσα σ' αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα· αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου.

21:1 ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΓΗ

“Και είδα έναν καινούριο ουρανό και μια καινούρια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε” Αποκάλυψη 21:1. Η ελπίδα ότι θα υπάρξει ένας καινούριος κόσμος κάνει την υπόσχεση της αιώνιας ζωής πολύτιμη. Αν έπρεπε να ζήσουμε στην αιωνιότητα όπως ζούμε τώρα με τον πόνο, τα βάσανα, τον θάνατο και τις ρηχές, επιφανειακές σχέσεις, χωρίς να αναφερθούμε στη συνεχή παρενόχληση του διαβόλου, η αιώνια ζωή ουσιαστικά θα ήταν αιώνια κόλαση. Ανά τους αιώνες όμως οι πιστοί “με πίστη πέθαναν, χωρίς να πάρουν τις υποσχέσεις, αλλά αφού τις είδαν από μακριά, και πείστηκαν, και τις εγκολπώθηκαν, και ομολόγησαν ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επάνω στη γη... ζητούν πατρίδα. Κι αν θυμόνταν εκείνη από την οποία βγήκαν, θα έβρισκαν καιρό να επιστρέψουν. Τώρα, όμως, επιθυμούν μια καλύτερη, δηλαδή, επουράνια” (Εβραίους 11:13-16).

Η “λίμνη της φωτιάς” που θα καταστρέψει τους ασεβείς στην τελική κρίση, είναι η φωτιά που θα εξαγνίσει και θα προετοιμάσει τη γη για αναδημιουργία. “Οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικό συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν... Όμως, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί” (Β' Πέτρου 3:10,13).

Η καταστροφή των ασεβών θα είναι η τελευταία αποτρόπαια ενθύμηση της αμαρτίας, και θα μας οδηγήσει σε μια νέα πραγματικότητα. “Επειδή, όπως οι καινούργιοι ουρανοί και η καινούργια γη, που Εγώ θα κάνω, θα διαμένουν μπροστά μου, λέει ο Κύριος, έτσι θα διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας... κάθε σάρκα θα έρχεται και θα προσκυνεί μπροστά μου, λέει ο Κύριος. Και θα βγουν και θα δουν τα νεκρά σώματα των ανθρώπων, που στάθηκαν παραβάτες εναντίον μου· επειδή, το σκουλήκι τους δεν θα τελευτήσει, και η φωτιά τους δεν θα σβήσει· και θα είναι αηδία σε κάθε σάρκα” (Ησαΐας 66:22-24). Ευτυχώς “το σκουλήκι τους δεν θα τελευτήσει και η φωτιά τους δεν θα σβήσει” και θα καθαρίσουν πλήρως τα πάντα, αφαιρώντας κάθε ίχνος αμαρτίας. Αυτό υπογραμμίζεται από το γεγονός ότι **“η θάλασσα δεν (θα) υπάρχει πλέον”**. Στον Δανιήλ και στην Αποκάλυψη η θάλασσα συμβολίζει την πηγή των τρομερών εχθρών που κατατρέχουν το λαό του Θεού (Δανιήλ 7:3 και Αποκάλυψη 13:1).

Ο Θεός θα παρηγορήσει τα παιδιά Του από κάθε θλίψη που θα αισθανθούν καθώς θα θυμούνται τις μέρες που κυριαρχούσε η αμαρτία και ιδιαίτερα τον πόνο από την ανάμνηση εκείνων που χάθηκαν. **“Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν”** (Αποκάλυψη 21:4). “Επειδή, να, κτίζω καινούργιους ουρανούς, και καινούργια γη· και δεν θα υπάρχει μνήμη των προηγούμενων ούτε θα έρθουν στον νου” (Ησαΐας 65:17). Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός θα μας κάνει “πλύση εγκεφάλου”· αλλά όλα όσα σχετίζονται με την καινούρια δημιουργία θα προκαλούν μεγάλη τέρψη στην καρδιά και το νου και θα σβήσουν τις αρνητικές αναμνήσεις της αμαρτίας. Αναμφίβολα όμως, θα υπάρχει η ενθύμηση της απαίσιας εποχής της αμαρτίας, ώστε κανείς δεν θα επιθυμεί να εμπλακεί με αυτή ξανά. “Θλίψη δεν θα έρθει για δεύτερη φορά” (Ναούμ 1:9).

Ένας κόσμος χωρίς πόνο και θλίψη είναι τόσο έξω από τη σφαίρα της ανθρώπινης εμπειρίας, ώστε ο Θεός επαναλαμβάνει την υπόσχεσή Του με την προσωπική Του εγγύηση. **“Κι αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Να, κάνω καινούργια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά”** (Αποκάλυψη 21:5).¹

21:2,3 Η ΓΗ, ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

“Κι εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούρια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της. Και άκουσα μια δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Να, η σκηνή του Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους, κι αυτοί θα είναι λαοί του, κι αυτός ο Θεός θα είναι μαζί τους ο Θεός τους” (Αποκάλυψη 21:2,3).

Κάποιες φορές, όταν ένα άτακτο παιδί αναστατώνει τη σχολική αίθουσα, η δασκάλα το βάζει να καθίσει στο μπροστινό θρανίο για να το προσέχει, ώστε να μη δημιουργεί φασαρίες. Άλλες φορές η δασκάλα απομονώνει τα άτακτα παιδιά από τους υπόλοιπους μαθητές ως τιμωρία. Ευτυχώς, κανένα από αυτά τα δύο παραδείγματα δεν ισχύει στην περίπτωση του Θεού που θα ιδρύσει την πρωτεύουσα του σύμπαντος στη γη με πολίτες της τη λυτρωμένη ανθρωπότητα. Το σχέδιο του Θεού για την ανθρωπότητα υπήρχε ανέκαθεν: Ο άνθρωπος θα βασιλεύει μαζί με τον Χριστό και θα κάθεται στο θρόνο μαζί Του. **“Ο Θεός μας έσωσε και μας κάλεσε με άγια κλήση... σύμφωνα με τη δική του πρόθεση και χάρη, που δόθηκε σε μας, εν Χριστώ Ιησού πριν από αιώνια χρόνια”**(Β' Τιμόθεο 1:9). **“Μας εξέλεξε διαμέσου αυτού (του Χριστού) πριν από τη δημιουργία του κόσμου, για να είμαστε άγιοι και χωρίς ψεγάδι μπροστά του με αγάπη”** (Εφεσίους 1:4). Οι 24 πρεσβύτεροι, ως αντιπρόσωποι της λυτρωμένης ανθρωπότητας, υμνούν: **“Μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος· και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη”** (Αποκάλυψη 5:9,20. Βλ. επίσης ενότητα 19: Κυβερνήτες στη Βασιλεία).

Ένα από τα κύρια γνωρίσματα του Θεού είναι η πανταχού παρουσία Του· Εκείνος πλημμυρίζει κάθε τόπο, κάθε στιγμή, παντού. Όμως, η υπόσχεση **“η σκηνή του Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους”**, δείχνει ότι η γη θα είναι ο τόπος της ορατής παρουσίας του Θεού, όπου τα δημιουργήματά Του θα συγκεντρώνονται ενώπιόν Του.

Η **“νέα Ιερουσαλήμ”** στη γη, θα είναι η πρωτεύουσα του σύμπαντος! Εδώ θα βρίσκονται τα **“οικήματα”** που ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές Του ότι θα **“ετοιμάσει”** (Ιωάννην 14:2) και θα **“καταβαίνουν από τον ουρανό από τον Θεό”** μαζί με την άγια πόλη (Αποκάλυψη 21:10). Ο Ιησούς υποσχέθηκε: **“θα είστε εσείς, όπου είμαι εγώ”** (Ιωάννην 14:3).

Η πόλη ονομάζεται **“η νύφη, η γυναίκα του Αρνίου”** (Αποκάλυψη 21:9), επειδή αντιπροσωπεύει τη βασιλεία του Θεού, που είναι η κληρονομιά του Χριστού (βλ. ενότητα 19:5-9 *Ο Γάμος του Αρνίου*). Τώρα η πόλη βρίσκεται στον ουρανό και θα είναι το ουράνιο σπίτι των λυτρωμένων στη διάρκεια των χιλίων ετών. Στο τέλος της χιλιετίας, η άγια πόλη θα κατέβει από τον ουρανό στη γη. **“Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό”** (Αποκάλυψη 21:10). Θα καθίσει στην ερημωμένη γη που καταστράφηκε από τις μεγάλες ταραχές που σχετίζονταν με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και γι' αυτό ονομάζεται

¹ Παρόλο που ο Θεός αποκάλυψε πολλά απίστευτα πράγματα στον απόστολο Ιωάννη, εγγυάται προσωπικά τα pronόμια που έχει σχεδιάσει για τον λαό Του. Στο κεφάλαιο 19, ο άγγελος λέει για τις ευλογίες που θα χορηγηθούν στους **“προσκαλεσμένους στο δείπνο του γάμου του Αρνίου**. Και (του είπε): **Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού”** (Αποκάλυψη 19:9). Στο εδάφιο που βρίσκεται υπό εξέταση, δηλαδή σχετικά με την υπόσχεση για μια νέα κτίση για τον λαό Του, ο Θεός λέει: **“αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά”**. Και στο κεφάλαιο 22, ο άγγελος αποκαλύπτει ότι **“οι δούλοι του (Θεού) θα δουν το πρόσωπό Του, και το όνομά Του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους... και θα βασιλεύσουν στους αιώνες των αιώνων. Και μου είπε: Αυτά τα λόγια είναι πιστά και αληθινά”** (Αποκάλυψη 22:4-6).

“στρατόπεδο των αγίων” (Αποκάλυψη 20:9). Μετά την κρίση όμως του μεγάλου λευκού θρόνου και του εξαγνισμού της γης, οι λυτρωμένοι θα γεμίσουν τη νέα γη και θα επιστρέφουν για να επισκέπτονται την πόλη. **“Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν την ημέρα επειδή, νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί. Και σ’ αυτή θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών”** (Αποκάλυψη 21:25,26).

21:6,7 Η ΚΛΗΡΩΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ

“Και μου είπε: Πραγματοποιήθηκε· Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θα δώσω σ’ αυτόν που διψάει από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν. Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα, και θα είμαι σ’ αυτόν Θεός, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος” Αποκάλυψη 21:6,7.

Εκτός από τα σπίτια τους στην πόλη, οι άγιοι θα έχουν επίσης εξοχικές κατοικίες που θα οικοδομήσουν και κήπους που θα καλλιεργούν, κάτι που μας θυμίζει την ειδυλλιακή ζωή στην Εδέμ. “Και θα οικοδομήσουν σπίτια, και θα κατοικήσουν· και θα φυτέψουν αμπελώνες, και θα φάνε τον καρπό τους... και στους εκλεκτούς μου, το έργο των χεριών τους θα μένει μέχρι παλαίωσης” (Ησαΐας 65:21-23).

Όλα τα παραπάνω υποδηλώνουν μια πραγματική ζωή. Ο Θεός είπε: **“Να, κάνω καινούργια τα πάντα”**, και όχι: “κάνω καινούργια πράγματα”. Αυτό δείχνει ότι δεν θα υπάρχει μια εντελώς διαφορετική τάξη ‘πραγμάτων’ στη βασιλεία του Θεού, αλλά θα είναι νέα κατά έναν τρόπο που θα αφαιρέσει κάθε ίχνος επιρροής της αμαρτίας. Η δημοφιλής αντίληψη ότι οι λυτρωμένοι θα είναι σαν Χερουβείμ, που θα πετούν στα σύννεφα παίζοντας άρπες, δεν στηρίζεται στην Αγία Γραφή, ούτε η αντίληψη ότι η αιώνια ζωή θα είναι μία αδιάκοπη “ενατένιση του ευδαίμονος οράματος” ή ότι θα είμαστε κάθε ένας “μία νότα στην ουράνια χορωδία”.

Οι σωματικές, διανοητικές, συναισθηματικές, κοινωνικές και πνευματικές ικανότητες του ανθρώπου θα αναπτυχθούν στο υψηλότερο επίπεδο. Ο απόστολος Ιωάννης είπε: “Όταν φανερωθεί (ο Ιησούς), θα είμαστε όμοιοι μ’ αυτόν” (Α’ Ιωάννου 3:2). Ο Χριστός, μετά την ανάσταση, είχε ένα πραγματικό σώμα και έφαγε πραγματικό φαγητό στην παρουσία των μαθητών Του (Λουκάν 24:36-43). Το γεγονός ότι “ο λύκος θα συγκατοικεί μαζί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται μαζί με το κατσικάκι· και το μοσχάρι και ο σκύμος και τα σιτευτά μαζί, και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγεί” (Ησαΐας 11:6) και “κάθε ένας θα κάθεται κάτω από την άμπελό του και κάτω από τη συκιά του” (Μιχαΐας 4:4) δείχνει ότι η δημιουργία που μας τέρπει τόσο πολύ τώρα, θα συνεχίσει να υφίσταται, ανανεωμένη. Από τη στιγμή που “στους εκλεκτούς, το έργο των χεριών τους θα μένει μέχρι παλαίωσης” (Ησαΐας 65:22), η αιώνια ζωή δεν θα μοιάζει με ατέλειωτες διακοπές όπου δεν θα κάνουμε τίποτα· πάντα θα υπάρχει ένα καινούριο έργο που θα προκαλεί τις σωματικές και διανοητικές μας ικανότητες.

“Η γη θα είναι πλήρης της γνώσης του Κυρίου” (Ησαΐας 11:9). Τα μυστικά της δημιουργίας και η πραγματική κατανόηση των επιστημών θα καλλιεργούν το νου μας, ώστε να εξελίσσεται αδιάκοπα. Ακόμα και σε αυτή τη ζωή, θετικά συναισθήματα όπως “αγάπη, χαρά, ειρήνη...” αποτελούν τον “καρπό του Πνεύματος” (Γαλάτες 5:22), είναι όμως μόνο μια πρόγευση των μελλούμενων συναισθημάτων μας, όταν πλέον δεν θα υπάρχουν τα σκοτεινά συναισθήματα της θλίψης, της οδύνης, του θυμού και της ζήλιας. “Μου φανέρωσες τον δρόμο της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό Σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά Σου, παντοτινά” (Ψαλμοί 16:11). Η ζωή στον παράδεισο δεν θα είναι μοναστική· η σημασία της Εβραϊκής λέξης “Εδέμ” (που ήταν ο επίγειος παράδεισος) είναι ευχαρίστηση,² η καινούργια Εδέμ θα προκαλεί την πιο έντονη ευχαρίστηση και χαρά.

“Πολλοί... θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών” (Ματθαίον 8:11). Το εδάφιο αυτό μας δείχνει ότι και η ατομικότητα και οι κοινωνικές

² Strong's Exhaustive Concordance, World Bible Publishers.

σχέσεις θα είναι πηγές απόλαυσης και πληρότητας. Όταν οι μαθητές συνάντησαν τον Χριστό μετά την ανάσταση, Τον αναγνώρισαν από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά Του³ και συνομίλησαν μαζί Του σαν τον φίλο που είχαν γνωρίσει. Παρομοίως, παρόλο που οι λυτρωμένοι θα έχουν καινούρια σώματα “σύμμορφα με το σώμα της δόξας Του” (Φιλιππησίους 3:21), θα διατηρούν την προσωπικότητά τους και θα σχετίζονται με τους φίλους και τους αγαπημένους τους από αυτή τη ζωή, καθώς και με τον συνεχές αναπτυσσόμενο κύκλο νέων φίλων που θα κάνουν εκεί. Το καλύτερο από όλα; Θα συναναστρεφόμεστε με τους ανθρώπους χωρίς τον σκεπτικισμό, τις υποψίες και τις παρεξηγήσεις που αμαυρώνουν τις σχέσεις μας εδώ.

Οι λυτρωμένοι θα απολαμβάνουν την αξεπέραστη πνευματική εμπειρία: να βρίσκονται στην άμεση παρουσία του Θεού. “Ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ’ αυτή (την πόλη)” και οι δούλοι Του θα Τον λατρεύουν. Και θα δουν το πρόσωπό Του, και το όνομά του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους” (Αποκάλυψη 22:3,4). Ο Χριστός είπε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι σαν μια εσωτερική πηγή νερού - “Το νερό που θα δώσω σ’ αυτόν (που πιστεύει) θα γίνει μέσα του πηγή νερού που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή”, “αν κάποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα, και ας πίνει· όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρέυσουν από την κοιλιά του (αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ’ αυτόν)” (Ιωάννην 4:14, 7:37-39). Βιώνουμε αυτή την εσωτερική παρουσία του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματος σε αυτή τη ζωή (“μας έδωσε τον αρραβώνα του Πνεύματος μέσα στις καρδιές μας” Β’ Κορινθίους 1:22), όμως η αμαρτωλή ανθρώπινη φύση μας, μας εμποδίζει να λάβουμε την πληρότητα του Πνεύματος. Μαζί με τον ψαλμωδό παρακαλούμε: “Σε διψάει η ψυχή μου, σε ποθεί η σάρκα μου, μέσα σε γη έρημη, ξερή και άνυδρη· για να βλέπω τη δύναμή σου και τη δόξα σου, καθώς σε είδα στο αγιαστήριο” (Ψαλμοί 63:1,2). Αντιθέτως, στη νέα γη θα είμαστε πλήρως ικανοποιημένοι - **“Εγώ θα δώσω σ’ αυτόν που διψάει από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν”** (Αποκάλυψη 21:6).

Πραγματικά, ο νους μας είναι πολύ περιορισμένος για να κατανοήσει την έννοια της υπόσχεσης: **“Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα”** (εδ. 7), επειδή οι προτεραιότητες και οι επιθυμίες μας επηρεάζονται τόσο πολύ από την ανθρώπινη αμαρτωλή μας φύση και από την αμαρτία που εμποδίζει την κοινωνία γύρω μας. Οι υποσχέσεις όμως που έχουν δοθεί σε εκείνους που θα νικήσουν στα κεφάλαια 2 και 3, μας δίνουν μια ιδέα για το τι θα είναι σημαντικό για μας στην ουράνια βασιλεία. Ο Χριστός υποσχέθηκε ότι θα τρώμε από “το δέντρο της ζωής” (Αποκάλυψη 2:7) και από “το μάννα που είναι κρυμμένο” (εδ. 17), θα έχουμε “νέο όνομα” (εδ. 17) και “το πρωινό αστέρι” (εδ. 28), θα ντυθούμε με “λευκά ιμάτια” (Αποκάλυψη 3:5), θα είμαστε “στόλος μέσα στο ναό του Θεού” (εδ. 12), θα έχουμε “το όνομα του Θεού και την άγια πόλη” γραμμένα επάνω μας (εδ. 12), και θα καθόμαστε μαζί με τον Ιησού Χριστό στο θρόνο Του (εδ. 21). Παρόλο που όλα αυτά μπορεί να φαίνονται ακατανόητα τώρα, θα είναι φοβερά προνόμια που θα αποτελούν μια αστείρευτη πηγή χαράς.

21:8 ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

“Ενώ οι δειλοί και άπιστοι και μολυσμένοι με βδελύγματα και φονιάδες και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτρες, και όλοι οι ψεύτες, θα έχουν τη μερίδα τους μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος” Αποκάλυψη 21:8. Το βιβλίο της Αποκάλυψης προσπαθεί με κάθε τρόπο να δείξει ότι το κακό και η αμαρτία θα εκλείψει ολοκληρωτικά· ουσιαστικά, η έναρξη, η ιστορία και το τέλος της αμαρτίας αποτελεί το κύριο θέμα της Αγίας Γραφής συνολικά. Στο κεφάλαιο 21, ο Θεός βεβαιώνει ότι η αιώνια ζωή που προσφέρει δεν περιλαμβάνει ανθρώπους που αρνιούνται να αποστραφούν την αμαρτία.

³ Λουκάν 24:30,31.

Όλοι αυτοί είναι οι άνθρωποι που παραβιάζουν τις πρώτες τέσσερις εντολές του Δεκάλογου (των Δέκα Εντολών), που αναφέρονται στην αγάπη και την αφιέρωση αποκλειστικά προς τον Θεό (“**ειδωλολάτρες**”). Καθώς και εκείνοι που παραβιάζουν τις υπόλοιπες εντολές που έχουν ως αποτέλεσμα κατεστραμμένες ανθρώπινες σχέσεις (“**φονιάδες και πόρνοι... και όλοι οι ψεύτες**”). Επίσης αυτοί που αρνιούνται να πιστέψουν, παρ’ όλες τις αποδείξεις που προσφέρει ο Θεός (“**οι άπιστοι**”) δεν θα βρίσκονται στη Βασιλεία, όσο αξιοθαύμαστη ή φαινομενικά ηθική μπορεί να ήταν η ζωή τους, έχουν τον σπόρο της αμαρτίας που τελικά θα καρποφορήσει τους καρπούς της αμαρτίας. Οι “**δειλοί**” επίσης απορρίπτονται· αυτή η ομάδα είναι συνυφασμένη με τη Μεγάλη Θλίψη, που υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στην Αποκάλυψη. Πολλοί θα λάβουν το “**χάραγμα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του**”, επειδή θα φοβούνται τις οικονομικές κυρώσεις ή την απειλή θανάτου. Όμως αυτός ο φόβος δείχνει έλλειψη εμπιστοσύνης, που τελικά οδηγεί στην αμαρτία.

Ως μια ιδιαίτερη κατηγορία ο άγγελος αναφέρει “**τους μάγους**”, εκείνους που έχουν μια προσωπική σχέση με τον Σατανά και με τις σαγηνευτικές του ικανότητες. Δυστυχώς, αυτή η ομάδα ανθρώπων περιλαμβάνει αρκετούς που πίστευαν ότι οι υπερφυσικές τους δυνάμεις προέρχονταν από τον Θεό. “**Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύαμε στο όνομά σου, και στο όνομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλά θαύματα; Και τότε, θα ομολογήσω σ’ αυτούς: Ότι ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία!**” (Ματθαίον 7:22,23). Αυτό το εδάφιο δείχνει επίσης ότι εδώ διακυβεύεται ο νόμος του Θεού, εκείνοι που απορρίπτονται “**εργάζονται την ανομία**”.

Οι λυτρωμένοι, αντιθέτως, είναι εκείνοι που έχουν μετανοήσει. Επιθυμούσαν, με άλλα λόγια, να υπακούουν στο νόμο του Θεού και λυπούνται όταν τον παραβίαζαν. Ο Χριστός έχει πληρώσει το τίμημα για τις αμαρτίες τους και εγγυάται ότι μέσω της χάρις Του στη νέα γη, όπου δεν θα υπάρχει πειρασμός, δε θα αμαυρώσουν την τελειότητα της Βασιλείας Του. Εκείνοι που ικανοποιούνται με το να συνεχίζουν να παραβιάζουν το νόμο του Θεού δεν μπορούν να λάβουν μέρος στη Βασιλεία, επειδή κάποια στιγμή, όπως και ο Σατανάς, θα επαναφέρουν την κυριαρχία της αμαρτίας. Γι’ αυτόν το λόγο ο Θεός δηλώνει: “**Μέσα σ’ αυτή (την άγια πόλη) δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα· αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου**” (Αποκάλυψη 21:27). Παρόλη τη βαθιά αγάπη Του για εκείνους, ο αποκλεισμός τους είναι ο μόνος τρόπος να εγγυηθεί ότι “**ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον**” (Αποκάλυψη 21:4).

21:9-21 Η ΑΓΙΑ ΠΟΛΗ

“**Και ήρθε σε μένα ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες, που ήσαν γεμάτες από τις επτά τελευταίες πληγές, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας: Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου. Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό, η οποία είχε τη δόξα του Θεού· και η λαμπρότητα της ήταν όμοια με πολύτιμη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη, που κρυσταλλίζει**” Αποκάλυψη 21:9-11. Η λεπτομερής περιγραφή της Νέας Ιερουσαλήμ υπογραμμίζει ξανά την πραγματικότητα της Βασιλείας του Θεού. Δεν υπάρχει κάτι στην περιγραφή που να στηρίζει τις ιδιαίτερα συμβολικές ερμηνείες που συχνά αναφέρονται. Επιπλέον το γεγονός ότι το αντίστοιχο τμήμα στο χιαστό ρητορικό σχήμα, η Εκκλησία στη γη (κεφάλαιο 2 και 3), είναι κυριολεκτικό και περιγραφικό υποδηλώνει ότι και αυτή η ενότητα είναι επίσης κυριολεκτική.

Το πρώτο πράγμα που παρατηρεί ο Ιωάννης είναι το φως που έλαμψε από την πόλη που ήταν “**όμοια με πολύτιμη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη, που κρυσταλλίζει**”. Δεν υπάρχει πλήρης συμφωνία μεταξύ των μελετητών ως προς το ποιες πολύτιμες πέτρες αναφέρονται εδώ ή στις πολύτιμες πέτρες των δώδεκα θεμελίων της πόλης (εδ. 19 και 20). Όπως και να έχει, ο “**ίασπης**” σήμερα δεν “**κρυσταλλίζει**” και έχει μια ποικιλία χρωμάτων. Στην πλειοψηφία τους, τα λεξικά της

Αγίας Γραφής υποστηρίζουν ότι η μορφή που αναφέρεται εδώ είναι η πράσινη, που συνάδει με το γεγονός ότι ο Θεός στο θρόνο Του ήταν “όμοιος με πέτρα ιάσπη” και η λάμψη γύρω από τον θρόνο ήταν “όμοια με σμάραγδο” (δηλαδή πράσινο, Αποκάλυψη 4:3). Το συμπέρασμα που βγάζουμε είναι ότι όποιο και αν είναι το χρώμα, ολόκληρη η πόλη θα λάμπει με τη δόξα του Θεού.

“Και είχε μεγάλο και ψηλό τείχος· είχε και 12 πυλώνες, και στους πυλώνες 12 αγγέλους, κι επάνω γραμμένα ονόματα, που είναι των 12 φυλών των γιων του Ισραήλ. Προς ανατολάς, πυλώνες τρεις, προς βορρά, πυλώνες τρεις, προς νότο, πυλώνες τρεις, προς δυσμάς, πυλώνες τρεις” Αποκάλυψη 21:12,13.

Η μόνη άλλη περικοπή του βιβλίου της Αποκάλυψης που αναφέρεται στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ βρίσκεται στο έβδομο κεφάλαιο, στο σφράγισμα των 144.000. Εκεί είδαμε ότι οι φυλές δεν αντιπροσωπεύουν κυριολεκτικούς απογόνους των πατριαρχών, αλλά τον πνευματικό Ισραήλ και κάθε φυλή αντιπροσωπεύει έναν από τους διάφορους τύπους χαρακτήρων και προσωπικοτήτων (όπως περιγράφεται στη Γένεση κεφάλαιο 49) εκείνων που αποτελούν τον πνευματικό Ισραήλ. Η ασυνήθιστη παράθεση των φυλών στο έβδομο κεφάλαιο δεν συγκαταλέγει τον Δαν και τον Εφραΐμ, τις δυο φυλές που οδήγησαν τις υπόλοιπες στην ειδωλολατρία. Αυτό δείχνει ότι οι 144.000, που έχουν κληθεί να δώσουν το τελευταίο μήνυμα στον κόσμο, θα αποτελούνται από κάθε είδος ανθρώπων, εκτός εκείνων που έχουν λατρέψει άλλους θεούς (βλ. ενότητα 7:4-8 *Οι Φυλές του Ισραήλ*).

Σε αυτή την περικοπή (Αποκάλυψη 21:12,13) δεν γίνεται σαφές αν η ίδια παράθεση ισχύει και για τους πυλώνες της Νέας Ιερουσαλήμ. Στην παράθεση των πυλώνων στον Ιεζεκιήλ 48:30-34, απαριθμούνται οι δώδεκα πατριάρχες (με τον Ιωσήφ αντί για τους δυο γιους του, τον Εφραΐμ και τον Μανασσή). Είναι προφανές ότι όλοι οι λυτρωμένοι θα έχουν πλήρη πρόσβαση στην πόλη· κάθε φυλή θα έχει τον καθορισμένο για εκείνη πυλώνα. Δεν υπάρχουν πυλώνες ‘δεύτερης’ κατηγορίας βασισμένες σε φυλετικές διακρίσεις, κοινωνικές τάξεις ή επιτεύγματα. Ακόμα και αν υπήρχε μια είσοδος για τους ‘υπηρέτες’ θα ήταν η πιο αξιοθαύμαστη, επειδή σύμφωνα με τα κριτήρια του Θεού “όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι υπηρέτης σας” (Ματθαίον 20:26).

“Και το τείχος της πόλης είχε 12 θεμέλια, και μέσα σ’ αυτά τα ονόματα των 12 αποστόλων του Αρνίου. Κι αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε ένα χρυσό καλάμι, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της και το τείχος της. Και η πόλη είναι τετράγωνη, και το μάκρος της είναι τόσο όσο και το πλάτος· και μέτρησε την πόλη με το καλάμι, μέχρι 12.000 στάδια· το μάκρος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα· και μέτρησε το τείχος της, 144 πήχες, σύμφωνα με το μέτρο του ανθρώπου, δηλαδή, του αγγέλου. Και η εσωτερική δομή του τείχους της ήταν ιάσπης· και η πόλη ήταν από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί” (Αποκάλυψη 21:14-18). Η νέα πρωτεύουσα του σύμπαντος θα επισκιάσει οτιδήποτε άλλο έχει υπάρξει ποτέ στη γη. Για παράδειγμα, η πρωτεύουσα της Αμερικής, η Ουάσινγκτον, καλύπτει μια επιφάνεια 753 τ.χ. Η Νέα Ιερουσαλήμ όμως, θα καλύπτει μια επιφάνεια 193.000 ή 3.218.000 τ.χ. και τα τείχη της θα είναι 563 ή 2.253 χλμ. ψηλά.⁴ Προφανώς εκεί θα υπάρχουν άλλου είδους μεταφορικά μέσα!

Το γεγονός ότι οι 12 απόστολοι έχουν τα ονόματά τους γραμμένα στα θεμέλια, δείχνει ότι η ύπαρξη της ουράνιας Βασιλείας βασίζεται στο έργο του ευαγγελίου, που ο Χριστός ανέθεσε στους αποστόλους πριν αναληφθεί: “Πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντας τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος” (Ματθαίον 28:19). Αυτό δεν σημαίνει ότι η Βασιλεία του Θεού εδραιώνεται μέσω ανθρώπινης προσπάθειας. Εδραιώνεται με τη θυσία του Ιησού Χριστού: “Άλλο θεμέλιο, δεν μπορεί να βάλει κανένας, παρά εκείνο που έχει τεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός” (Α΄ Κορινθίους 3:11).

⁴ Σύμφωνα με το εικονογραφημένο λεξικό της Αγίας Γραφής (Zondervan), το ‘στάδιο’ είναι περίπου 185 μέτρα, οπότε 12.000 στάδια, είναι περίπου 2.253 χλμ. Δεν είναι ξεκάθαρο από το κείμενο αν τα 2.253 χλμ. αναφέρονται σε κάθε πλευρά ή στην περίμετρο.

Ωστόσο, η Βασιλεία αποτελείται ουσιαστικά από τους πολίτες της και ο Θεός με τη σοφία Του έχει αφήσει στους μαθητές Του το προνόμιο και την ευθύνη, ως σκεύη εκλεκτά και όργανα του Αγίου Πνεύματος να οδηγούν ανθρώπους στον Χριστό: “Δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού, που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός” (Εφεσίους 2:19,20). Γι’ αυτό ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: “Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση” και “Τούτο το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε ολόκληρη την οικουμένη, για μαρτυρία σε όλα τα έθνη· και τότε, θα έρθει το τέλος” (Μάρκον 16:15, Ματθαίον 24:14). Ακριβώς αυτό εννοούσε ο απόστολος Πέτρος όταν έγραψε: “Πρέπει να είστε εσείς σε άγια διαγωγή και ευσέβεια, προσμένοντας και σπεύδοντας στην παρουσία της ημέρας του Θεού” (Β’ Πέτρου 3:12), δείχνοντας ότι μπορούμε να ‘επισπεύσουμε’ τη Δεύτερη Έλευση όταν δυναμικά μεταδίδουμε το ευαγγέλιο στον κόσμο. Αυτή είναι η αιτία που ο Χριστός συμβούλεψε τους μαθητές Του να προσεύχονται: “Ελθέτω η βασιλεία Σου” (Ματθαίον 6:10). Όλοι μας που περιμένουμε την ουράνια Βασιλεία, δυσσχετημένοι από την παρούσα κατάσταση του κόσμου, της αμαρτίας και της λύπης, θα πρέπει να είμαστε όπως ο απόστολος Παύλος που είπε: “Είμαστε συνεργοί του Θεού. Εσείς είστε... οικοδομή του Θεού. Εγώ, σύμφωνα με τη χάρη του Θεού, που μου δόθηκε, σαν σοφός αρχιτέκτονας, έβαλα το θεμέλιο· άλλος, όμως, οικοδομεί επάνω σ’ αυτό” (Α’ Κορινθίους 3:9,10).

“Και τα θεμέλια του τείχους της πόλης ήσαν κοσμημένα με κάθε πολύτιμη πέτρα· το πρώτο θεμέλιο, ίασπης· το δεύτερο, ζαφείρι· το τρίτο, χαλκηδόνιος· το τέταρτο, σμαράγδι· το πέμπτο, σαρδόνυχας· το έκτο, σάρδιο· το έβδομο, χρυσόλιθος· το όγδοο, βήρυλλος· το ένατο, τοπάζι· το δέκατο, χρυσόπρασος, το ενδέκατο, υάκινθος· το δωδέκατο, αμέθυστος. Και οι 12 πυλώνες ήσαν 12 μαργαριτάρια· κάθε ένας από τους πυλώνες ήταν από ένα μαργαριτάρι· και η πλατεία της πόλης ήταν από καθαρό χρυσάφι, σαν διαφανές γυαλί” (Αποκάλυψη 21:19-21).

Ο Θεός επιλέγει πλούσιες αποχρώσεις χρωμάτων, ώστε τα τείχη και οι πυλώνες που λάμπουν να αντανακλούν και να τονίζουν το φως που θα πηγάζει από τον Ίδιο και τον θρόνο Του. Στο αγιαστήριο της Παλαιάς Διαθήκης, ο ιερέας φορούσε ένα περιστήθιο με παρόμοια διάταξη πολυτίμων πετρών και κάθε πέτρα είχε σκαλισμένο το όνομα μιας από τις φυλές του Ισραήλ. Η ποικιλομορφία αυτή τονίζει την ατομικότητα και την ποικιλομορφία των μελών της Βασιλείας. Ο παράδεισος δεν θα χαρακτηρίζεται από ομοιομορφία, αν και όλοι θα “γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού Του” (Ρωμαίους 8:29). Τα πάντα στην ουράνια Βασιλεία θα έχουν ως στόχο να κεντρίζουν το ενδιαφέρον, να αιχμαλωτίζουν τη φαντασία και να ικανοποιούν την αγάπη για ομορφιά.

21:22-25 Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΑΟΣ

“Και ναός δεν είδα μέσα σ’ αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο. Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε το φεγγάρι, για να φέγγουν μέσα σ’ αυτή· επειδή, η δόξα του Θεού τη φώτισε, και ο λύχνος της είναι το Αρνίο. Και τα έθνη όσων σώζονται θα περπατούν μέσα στο φως της· και οι βασιλιάδες της γης φέρνουν τη δόξα και την τιμή τους σ’ αυτή.” Αποκάλυψη 21:22-25.

Ο ναός στη γη αποτελούσε μια πρόνοια που κατέστη αναγκαία εξαιτίας της αμαρτίας, επειδή ήταν αδύνατον για τον άνθρωπο να έχει απευθείας επαφή με τον Θεό: “Και θα στήσω τη σκηνή (τον ναό) μου ανάμεσά σας· και η ψυχή μου δεν θα σας βδελυχθεί” (Λευιτικό 26:11). Ο αμαρτωλός άνθρωπος, που θα καταστρεφόταν από τη δόξα της απευθείας παρουσίας του Θεού, έβαζε τα χέρια του στο κεφάλι του αθώου ζώου και εξομολογούνταν τις αμαρτίες του. Ο ιερέας και το θυσιαζόμενο ζώο συμβόλιζαν τον Χριστό. Η αμαρτία μεταφερόταν στη θυσία και ο ιερέας μετέφερε την αμαρτία (το αίμα του ζώου) στην παρουσία του Θεού. Έτσι ο αμαρτωλός μπορούσε να έχει έμμεση επαφή με τον Θεό και μέσω αυτής της διαδικασίας καθαριζόταν και έπαυε να είναι ένοχος ενώπιον του Θεού. Ωστόσο, με την εξάλειψη της αμαρτίας δεν θα υπάρχει ανάγκη

για έναν μεσίτη. Όπως πλησίαζαν οι άνθρωποι τον ενανθρωπισμένο Χριστό, έτσι θα πλησιάζουμε απευθείας στον **“Θεό, τον Παντοκράτορα”**.

Στο θυσιαστικό σύστημα της Παλαιάς Διαθήκης μόνο ο αρχιερέας μπορούσε να εισέλθει στα Άγια των Αγίων, όπου η ορατή ένδοξη παρουσία του Θεού έκανε περιττό το φως των κεριών ή άλλων πηγών φωτισμού. Η Άγια Πόλη είναι κατασκευασμένη σαν κύβος, ακριβώς όπως τα Άγια των Αγίων του αγιαστηρίου⁵ και με παρόμοιο τρόπο δεν θα χρειάζεται άλλο φως εκτός από τη δόξα του Θεού. Αυτό υποδηλώνει ότι η Νέα Ιερουσαλήμ, το σπίτι των λυτρωμένων εδώ στη γη, θα είναι τα **“Άγια των Αγίων”** του σύμπαντος, το μέρος όπου **“τα έθνη όσων σώζονται”** θα έρχονται για να απολαύσουν τη θαλπωρή της άμεσης παρουσίας του **“Θεού, του Παντοκράτορα, και του Αρνίου... Και τα έθνη όσων σώζονται θα περπατούν μέσα στο φως της και οι βασιλιάδες της γης (θα) φέρνουν τη δόξα και την τιμή τους σ’ αυτή. Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν την ημέρα επειδή, νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί. Και σ’ αυτή θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών. Και μέσα σ’ αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου”** (Αποκάλυψη 21:24-27).

⁵ “Και το αγιαστήριο (τα Άγια των Αγίων) είχε στην πρόσοψη του μάκρος 20 πήχες, και πλάτος 20 πήχες, και ύψος 20 πήχες” (Α΄ Βασιλέων 6:20).